

Szakmai identitás és felelősség

Főszerkesztői bevezető

Lassan vége a nyárnak, már csak két hét, és mindenki visszatér a szabadságról, hogy újjult erővel kezdjen bele az őszi mindennapokba. Számomra a nyár mindig is egyfajta középpont volt, amely elsősorban a feltöltődést, megnyugvást, pihenést jelentette. Egy lélegzetvételyi szünetet, amikor lehetőség nyílik arra, hogy egy kicsit magunkba nézzünk, összegezzünk, visszatekintsünk, és előre tervezzünk. Ilyen összegzésre, magunkba tekintésre hívtuk 2014 nyarán lapszámunk szerzőit is, júniusban az Egyensúly került a fókuszba, augusztusi lapszámunk témája pedig az Identitás.

Úgy gondolom, az identitás nagyon fontos, sőt megkerülhetetlen téma, hiszen az embert az egyik legjobban és legrégebb óta foglalkoztató kérdéshez kapcsolódik: Ki vagyok én? A válasz pedig sokszor egyáltalán nem kézenfekvő. Szűkebb és tágabb környezetünk – szüleink, tanáraink, iskolatársaink, kollégáink – visszajelzéseikkel gyermekkorunktól kezdve tükröt tartanak elénk, és részben az ebben körvonalazódó tükörképéből alkotjuk meg az identitásunkat. A tükör azonban gyakran torzít itt-ott, vagy változó képet mutat, így aztán a valódi válaszok megtalálásához általában kemény

önismereti munka, és hosszú út vezet. Ehhez persze keresni is kell a válaszokat, s jelen lapszámunk szerzői éppen ezt tették. Írásaikból kiderül, hogy mennyire összetett ez a kérdés. Az életünk különböző terein játszott szerepeinkhez is kapcsolódik identitás, és a csoportoknak, szervezeteknek, szakmáknak is van identitása, és az ezekhez való tartozásunk megint csak visszahat arra a belső magra, amely önazonosságunkat adja.

Coachként ma különösen fontos kérdés a szakmai identitás. Ahogy egy nemrégiben készült rádiós interjúban elmondtam, úgy látom, hogy a szakma most egy nagyon fontos időszakát éli Magyarországon. Az utóbbi években tulajdonképpen divatossá vált coachnak lenni, rengeteg coach-képzés indult, így nagyon sok új szakember jelent meg a piacon. Mivel a

„A tükör azonban gyakran torzít itt-ott, vagy változó képet mutat, így aztán a valódi válaszok megtalálásához általában kemény önismereti munka, és hosszú út vezet.”

szakmai szabályozás irányába csak a legutóbbi időkből történtek komoly lépések, nagyon heterogén felkészültséggel és tudással kerülnek ki a képző intézményekből a coachok. Ahhoz, hogy a coaching szakmáént megszilárdulhasson, elengedhetetlen feltétel a határvonalak meghúzása, a pontos szabályozás.

Szintén a szakmai identitáshoz kapcsolódik egy, a coaching „divatosságában” gyökerező másik jelenség, amely komolyan veszélyezteti a szakmát. Még mindig gyakran olyan szakemberek is coachként hirdetik magukat, vagy coachingként a szolgáltatásukat, akik egyáltalán nem rendelkeznek ilyen képességgel – és ezt minden következmény nélkül teszik. Ez természetesen veszélyes egyrészt

az ügyfél számára, aki – ha nem elég körültekintő, és ilyen szolgáltatásért fizet –, nem valószínű, hogy azt kapja, amit szeretne. Másrészt veszélyes a szakma számára is, hiszen az ügyfél számára komoly csalódást jelenthet egy ilyen élmény, amit úgy fog elkönyvelni, hogy „a coaching nem működik, nem érdemes coach-hoz fordulni”, és ezt az információt adja tovább a környezetében. Úgy gondolom, hogy a szakmai szervezeteknek nagyon sok a tennivalója még ezen a területen, de a felelősség mindannyiunké.

A Magyar Coachszemlét Örvényesi Rita főszerkesztő társammal éppen azért hoztuk létre két és fél évvel ezelőtt, mert láttuk azt,

hogy nagyon nagy szükség van egy stabil bázisra, ami a szakma megalapozását segíti. Minden szakmának kell, hogy legyen komoly, lektorált független szakfolyóirata, és korábban itthon ilyen nem volt. A Magyar Coachszemle független a képzőhelyektől, coaching cégektől és szervezetektől. Az a küldetésünk, hogy elősegítsük, ösztönözzük a coachinghoz kapcsolódó magyar nyelvű szakmai, tudományos igényű háttéranyag folyamatos bővülését, hogy egyre több komoly cikk, tanulmány és kutatás szülessen a coachingról. Úgy érzem, hogy nagy a felelősségünk ebben, és nagy a felelőssége minden coach szakembernek.

Nagyon hiszek ebben a szakmában, és szerintem ha a coaching, és ez a szemlélet mi-

Dobos Elvira

Alapító, társ-főszerkesztő

 MAGYAR
COACHREGISZTER